

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО**

Журнал заснований у 1918 році

**ВЧЕНІ ЗАПИСКИ
ТАВРІЙСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО**

Серія: Філологія. Соціальні комунікації

Том 31 (70) № 2 2020

Частина 1

Видавничий дім
«Гельветика»
2020

Головний редактор:

Казарін Володимир Павлович – доктор філологічних наук, професор, в.о. ректора Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;

Члени редакційної колегії:

Гадомський Олександр Казимирович – доктор філологічних наук, доктор габілітований гуманітарних наук в області мовознавства (Варшавський університет), професор, завідувач кафедри білоруських та українських досліджень Інституту славістики Опольського університету (Ополе, Польща);

Досенко Анжеліка Костянтинівна – кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент кафедри слов'янської філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;

Свенцицька Еліна Михайлівна – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри слов'янської філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;

Семенець Ольга Сергіївна (відповідальний секретар) – кандидат філологічних наук, завідувач кафедри зарубіжної філології Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;

Сеітяг'ясва Таміла Решатівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри зарубіжної філології Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;

Статкевич Лариса Павлівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри зарубіжної філології Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського;

Ткаченко Тетяна Іванівна – доктор філологічних наук, доцент, доцент кафедри слов'янської філології та журналістики Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського.

**Рекомендовано до друку та поширення через мережу Internet
Вченою радою Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського
(протокол № 9 від 05.06.2020 року)**

Науковий журнал «Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського.
Серія: Філологія. Соціальні комунікації» зареєстровано Міністерством юстиції України
(Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серія КВ № 15711-4182Р від 28.09.2009 року)

***Журнал включено до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б»)
зі спеціальностей 035 – Філологія, 061 – Журналістика відповідно до Наказу МОН України
від 17.03.2020 № 409 (додаток 1)***

***Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International
(Республіка Польща)***

Сторінка журналу: www.philol.vernadskyjournals.in.ua

**ISSN 2663-6069 (Print)
ISSN 2663-6077 (Online)**

© Таврійський національний університет ім. В. І. Вернадського, 2020

ЗМІСТ

УКРАЇНСЬКА МОВА

Громко Т. В.

ТЕЗАУРУС ГОВІРКИ ЯК ПОКАЗНИК ЇЇ ОНТОЛОГІЧНОГО СТАТУСУ.....1

Дутка О. Я.

РОЛЬ ФРАНЦУЗЬКИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ У РОЗВИТКУ ОМОНІМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ..7

Іваницька Н. Л.

ДО ПРОБЛЕМИ ВІДНОСНОСТІ ТА ДИНАМІКИ ДЕЯКИХ ГРАМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ:
ІНФОРМАЦІЙНО-ІНФОРМАТИВНИЙ ПІДХІД.....12

Костусьак Н. М.

ДИНАМІКА ЗАПОЗИЧЕНИХ ЛЕКСЕМ ІЗ ПЕРШОЮ ЧАСТИНОЮ ВІДЕО-
В МЕДІАТЕКСТАХ ХХІ СТ.: СЕМАНТИКА ТА ПРОБЛЕМА КОДИФІКАЦІЇ 18

Ментинська І. Б.

ТЕМАТИЧНА ТА ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ
УКРАЇНСЬКИХ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕРМІНІВ.....26

Оверчук О. Б.

СЕМАНТИЧНА ДИНАМІКА КОНЦЕПТУ *БЛИЙ*
У ПОЕТИЧНІЙ МОДЕЛІ СВІТУ Б.-І. АНТОНИЧА..... 32

Романченко А. П.

ЛІНГВОКОГНІТИВНИЙ СКЛАДНИК МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ СИНОПТИКА.....38

Рудь О. М.

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ МОДЕЛІ СКЛАДНИХ ПРИКМЕТНИКІВ
З ДРУГИМ КОМПОНЕНТОМ ІЗ СЕМОЮ «ДІЯ»
(НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ)..... 44

Середницька А. Я.

МОВНЕ СВІТОБАЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ПЕРЕМІЩЕННЯ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ..... 50

Страгулат Н. В.

ВИПАДКИ ПОРУШЕННЯ АКЦЕНТУАЦІЙНИХ НОРМ У ФАХОВОМУ МОВЛЕННІ.....56

Строкаль О. М.

СВІТ БОГІВ НА КОЛЬОРОВІЙ ПАЛІТРІ МОВИ ОЛЕКСІЯ ДОВГОГО.....61

Тараненко К. В.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ТА ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОЛІНГВІСТИКИ..... 67

Тележкіна О. О.

АНАДИПЛОСИС ЯК ЗАСІБ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ
ІІ ПОЛОВИНИ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....73

Тиха Л. Ю.

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНОГО СТИЛЮ
АНДЖЕЯ СТАСЮКА..... 78

Холявко І. В.

НАУКОВА КОМУНІКАЦІЯ В РУСЛІ ПРАГМАТИЧНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ..... 84

Царьова І. В.

СКЛАДНЕ СИНТАКСИЧНЕ ЦІЛЕ В ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТАХ.....90

Шэнь Лиин ЛИЧНЫЕ ИМЕНА В ОНОМАСТИЧЕСКОМ ПРОСТРАНСТВЕ СОВРЕМЕННОГО УКРАИНСКОГО ЯЗЫКА: МОТИВАЦИОННЫЙ АСПЕКТ (В РАМКАХ ИНИЦИАТИВЫ «ОДИН ПОЯС, ОДИН ПУТЬ»)	96
Яслик В. І. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖМОДУСНИХ ЕВДЕНЦІЙНИХ ПРЕДИКАТИВ З ІНФЕРЕНЦІЙНОЮ ТА ПЕРЦЕПТИВНОЮ СЕМАНТИКОЮ	101
РОСІЙСЬКА МОВА	
Острецова И. В. СПОСОБЫ ВЫРАЖЕНИЯ ОБСТОЯТЕЛЬСТВЕННЫХ КОМПОНЕНТОВ В ВЫСКАЗЫВАНИЯХ С ОПИСАТЕЛЬНЫМИ ПРЕДИКАТАМИ	107
СЛОВ'ЯНСЬКІ МОВИ	
Архипенко Л. М. ТЕРМІНОЛОГІЧНА ЛЕКСИКА В ЕКОНОМІЧНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ ІНТЕРНЕТ-ВИДАННЯ «ЕКОНОМІЧНА ПРАВДА»)	112
Babii Yu. B., Sadova H. Yu. EFFECTIVE MARKERS OF SUGGESTIVENESS IN CONTEMPORARY POLITICAL DISCOURSE (MORPHOLOGICAL-COGNITIVE ASPECT)	119
Kalymon Yu. O. NARRATIVE AND LANGUAGE TYPES OF SHORT STORIES BY VASYL STEFANYUK: QUANTITATIVE APPROACH	125
Остапчук Я. В. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ТА СЕМАНТИЧНЕ НАПОВНЕННЯ КОНЦЕПТУ <i>ПАМ'ЯТЬ</i>	129
Skrypnyk N. I. TEXT AS THE SOURCE OF FORMING FUTURE PHILOLOGIST TEACHERS' COMMUNICATIVE AND SPEECH COMPETENCE	135
РОМАНСЬКІ МОВИ	
Андрієвська В. В. СЕМАНТИКО-КОГНІТИВНЕ НАПОВНЕННЯ МОЖЛИВИХ СВІТІВ У СУЧАСНІЙ ФРАНЦУЗЬКІЙ ПІСНІ	140
Артемова Л. В., Бовсунівська А. Ю. ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ ВЖИВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У ТВОРІ КАРЛОСА РУЇСА САФОНА «В'ЯЗЕНЬ НЕБА»	146
Борисов В. А. ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ТЕРМІНА: ДО ПИТАННЯ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ НОМЕНКЛАТУРИ У ФРАНЦУЗЬКОМУ ОСВІТНЬОМУ ДИСКУРСІ	153
Косович О. В. ПРОБЛЕМЫ ТИПОЛОГИИ ЛЕКСИЧЕСКИХ ГИБРИДОВ ВО ФРАНЦУЗСКОМ ЯЗЫКЕ	158
Лаухіна І. С., Паладьєва А. Ф. СИНТАКСИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ З ПРОПУЩЕНИМ ПРИСУДКОМ У СУЧАСНІЙ ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ	164

Ророва Н. М. LINGOCULTURAL SPECIFICITY OF INDEPENDENCE CONCEPT IN THE UKRAINIAN AND SPANISH LANGUAGE WORLDVIEWS.....	170
Семенова О. В. НАЦІОНАЛЬНА СПЕЦИФІКА ІГРОВОГО ДИСКУРСУ (НА МАТЕРІАЛІ ФРАНЦУЗЬКОГО ЕНІГМАТИЧНОГО ТЕКСТУ).....	175
Слухай Н. В., Лефтерова О. М. ВЕРГІЛІЄВА «ЕНЕЇДА» ЯК КАТЕХІЗИС АНТИЧНОСТІ: СУГЕСТИВНИЙ АСПЕКТ.....	181
Ходоренко А. В., Сазонова В. С. АДАПТАТИВНА МОТИВАЦІЯ БІЛІНГВОВ В ПРОЦЕСЕ ОВЛАДЕННЯ НЕРОДНИМИ ЯЗЫКОВИМИ СИСТЕМАМИ.....	188
Чистяк Д. О. КОСМОЛОГІЧНА КОНЦЕПТОСИСТЕМА В СИМВОЛІСТСЬКІЙ ПОЕЗІЇ МАКСА ЕЛЬСКАМПА.....	192
ІНДОІРАНСЬКІ МОВИ	
Джура М. З., Гуня Л. М. ПІДРЯДКОВИЙ ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ДАВНЬОІНДІЙСЬКОЇ БАЙКИ НА САНСКРИТІ «ПРО ДГАРМУБУДДГІ ТА ПАПАБУДДГІ» ПОРІВНЯНО З ЛІТЕРАТУРНИМ УКРАЇНСЬКИМ ПЕРЕКЛАДОМ ..	198
ТЮРКСЬКІ МОВИ	
Емірамзаєва А. С., Емірамзаєва С. С. КЪЫРЫМТАТАР ЭДЕБИЙ ТИЛИНИНЪ ШЕКИЛЛЕНЮВИ ВЕ УСЛЮБИЙ ИНКИШАФЫ.....	205
КЛАСИЧНІ МОВИ. ОКРЕМІ ІНДОЄВРОПЕЙСЬКІ МОВИ	
Філатова К. О. ЛІНГВОКОГНІТИВНЕ ПІДГРУНТЯ УТВОРЕННЯ НОВОГРЕЦЬКИХ КОМПОЗИТИВ ІЗ КОЛЬОРОНАЙМЕНУВАННЯМИ.....	218
СТРУКТУРНА, ПРИКЛАДНА ТА МАТЕМАТИЧНА ЛІНГВІСТИКА	
Кійко С. В., Малейка А. І. ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДАННЯ «НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКОГО СЛОВНИКА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ».....	224
Шкарбан І. В. КОНЦЕПТУАЛЬНЕ МАПУВАННЯ ЯК ЛІНГВОКОГНІТИВНА СТРАТЕГІЯ КАТЕГОРИЗАЦІЇ НОМІНАТИВНИХ ОДИНИЦЬ.....	231
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	238

CONTENTS

UKRAINIAN LANGUAGE

Hromko T. V.

THESAURUS OF THE SPEECH AS AN INDICATOR OF ITS ONTOLOGICAL STATUS 1

Dutka O. Ya.

THE ROLE OF FRENCH BORROWINGS
IN THE DEVELOPMENT OF HOMONYMY OF THE UKRAINIAN LANGUAGE..... 7

Ivanytska N. L.

RELATIVITY AND DYNAMICS OF SOME GRAMMATICAL CONCEPTS:
INFORMATION-INFORMATIVE APPROACH..... 12

Kostusiak N. M.

DYNAMICS OF LOANWORDS WITH FIRST COMPONENT VIDEO-
IN MEDIA TEXTS OF XXI CENTURY: SEMANTICS AND CODIFICATION PROBLEM 18

Mentynska I. B.

THEMATIC AND LEXICAL-SEMANTIC CLASSIFICATION
OF UKRAINIAN COMPUTER TERMS..... 26

Overchuk O. B.

SEMANTIC DYNAMICS OF THE WHITE CONCEPT
IN THE B.-I. ANTONYCH POETIC MODEL OF THE WORLD..... 32

Romanchenko A. P.

LINGUOCOGNITIVE COMPONENT OF A LINGUISTIC
PERSONALITY OF A WEATHER FORECASTER..... 38

Rud' O. M.

STRUCTURAL-SEMANTIC MODELS OF COMPLEX ADJECTIVES
WITH THE SECOND COMPONENT OF SEMANTIC UNIT "ACTION"
(BASED ON THE MATERIAL OF UKRAINIAN POETRY OF THE TWENTIETH CENTURY) ... 44

Serednytska A. Ya.

THE LANGUAGE WORLDVIEW OF MOVEMENT
IN MODERN UKRAINIAN LANGUAGE..... 50

Stratulat N. V.

CASES OF THE ACCENTUAL NORMS VIOLATION IN PROFESSIONAL SPEECH 56

Strokal O. M.

THE WORLD OF THE GODS ON THE COLOR PALETTE OF OLEKSII DOVHIY 61

Taranenko K. V.

TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF WORLD AND DOMESTIC ECOLINGUISTICS 67

Tieliezhkina O. O.

ANADIPLOSIS AS A MEANS OF ORGANIZATION
OF THE LANGUAGE OF UKRAINIAN POETRY IN THE SECOND HALF
OF THE XX – THE BEGINNING OF THE XXI CENTURY 73

Tykha L. Yu.

LEXICAL AND SEMANTIC FEATURES OF ANDRZEJ STASIUKS INDIVIDUAL STYLE..... 78

Kholyavko I. V.

SCIENTIFIC COMMUNICATION IN THE FRAMEWORK OF PRAGMATIC INTERPRETATION ... 84

Tsareva I. V.
COMPLEX SYNTAX PURPOSE IN LEGAL TEXTS 90

Shen Liying
PERSONAL NAMES IN THE ONOMASTIC SPACE OF CONTEMPORARY UKRAINIAN:
MOTIVATIONAL ASPECT (WITHIN THE “BELT AND ROAD” INITIATIVE) 96

Yaslyk V. I.
THE PECULIARITIES OF THE FUNCTIONING OF THE INTERMODE
EVIDENTIAL PREDICATES WITH THE INFERENTIAL AND PERCEPTUAL SEMANTICS 101

RUSSIAN LANGUAGE

Ostretsova I. V.
WAYS OF DEMONSTRATION OF LOCAL COMPONENTS
IN THE STATEMENTS WITH DESCRIPTIVE PREDICATES 107

SLAVIC LANGUAGES

Arkhyenko L. M.
TERMINOLOGICAL LEXICON IN ECONOMIC DISCOURSE
(BASED ON THE MATERIAL OF THE ONLINE EDITION «ECONOMIC TRUTH» 112

Babii Yu. B., Sadova H. Yu.
EFFECTIVE MARKERS OF SUGGESTIVENESS IN CONTEMPORARY POLITICAL
DISCOURSE (MORPHOLOGICAL-COGNITIVE ASPECT)..... 119

Kalymon Yu. O.
NARRATIVE AND LANGUAGE TYPES OF SHORT STORIES
BY VASYL STEFANYK: QUANTITATIVE APPROACH..... 125

Ostapchuk Ya. V.
VERBALIZATION AND SEMANTIC CONTENT OF THE CONCEPT PAMIAT’ 129

Skrypnyk N. I.
TEXT AS THE SOURCE OF FORMING FUTURE PHILOLOGIST TEACHERS’
COMMUNICATIVE AND SPEECH COMPETENCE 135

ROMANIC LANGUAGES

Andriievskya V. V.
SEMANTIC AND COGNITIVE REPRESENTATION
OF THE POSSIBLE WORDS IN THE MODERN FRENCH SONG..... 140

Artemova L. V., Bovsunivska A. Yu.
PRAGMATIC ASPECTS OF THE USE OF PHRASEOLOGISMS
IN CARLOS RUIZ SAFÓN’S WORK “THE PRISONER OF HEAVEN” 146

Borysov V. A.
LEXICO-SEMANTIC CHARACTERISTICS OF THE TERM:
ISSUES OF TERMINOLOGICAL NOMENCLATURE STANDARDISATION
IN FRENCH EDUCATION DISCOURSE 153

Kosovych O. V.
TO THE ISSUE OF LEXICAL HYBRIDS’ TYPOLOGY IN THE FRENCH LANGUAGE..... 158

Laukhina I. S., Paladieva A. F.
SYNTACTIC CONSTRUCTIONS WITH A MISSED PREDICATE IN MODERN FRENCH..... 164

Popova N. M. LINGOCULTURAL SPECIFICITY OF INDEPENDENCE CONCEPT IN THE UKRAINIAN AND SPANISH LANGUAGE WORLDVIEWS.....	170
Semenova O. V. NATIONAL SPECIFICITY OF GAME DISCOURSE (AS APPLIED TO FRENCH ENIGMATIC TEXTS).....	175
Slukhai N.V., Lefterova O. M. VIRGIL'S AENEID AS ANTIQUITY'S CATETHYSIS: THE ASPECT OF SUGGESTION	181
Khodorenko A. V., Sazonova V. S. ADAPTIVE BILINGUAL MOTIVATION IN THE PROCESS OF MASTERING NON-NATIVE LANGUAGE SYSTEMS.....	188
Chystiak D. O. COSMOLOGICAL CONCEPTUAL SYSTEM IN THE SYMBOLIST POETRY OF MAX ELSKAMP ...	192
INDO-IRANIAN LANGUAGES	
Dzhura M. Z., Hunia L. M. THE UNDERLINEAR TRANSLATION IN UKRAINIAN OF THE INDIAN TALE IN SANSKRIT ABOUT «DHARMABUDDHI AND PAPABUDDHI» AS COMPARED WITH ITS LITERARY UKRAINIAN TRANSLATION.....	198
TURKIC LANGUAGES	
Emiramzaieva A. S., Emiramzaieva S. S. THE HISTORY OF THE DEVELOPMENT OF THE CRIMEA-TATARIAN LITERARY LANGUAGE AND ITS STYLISTICS.....	205
CLASSICAL LANGUAGES. SOME INDO-EUROPEAN LANGUAGES	
Filatova K. O. COGNITIVE LINGUISTIC FOUNDATIONS FOR COINING MODERN GREEK COMPOUNDS WITH COLOR-TERMS.....	218
STRUCTURAL, APPLIED, AND MATHEMATICAL LINGUISTICS	
Kiyko S. V., Maleika A. I. THE PECULIARITIES OF COMPILING THE "GERMAN-UKRAINIAN DICTIONARY OF PSYCHOLOGICAL TERMINOLOGY"	224
Shkarban I. V. CONCEPT MAPPING AS A LINGUOCOGNITIVE STRATEGY FOR NOMINATIVE UNITS CATEGORIZING	231
INFORMATION ABOUT AUTHORS	238

Шкарбан І. В.

Київський університет імені Бориса Грінченка

КОНЦЕПТУАЛЬНЕ МАПУВАННЯ ЯК ЛІНГВОКОГНІТИВНА СТРАТЕГІЯ КАТЕГОРИЗАЦІЇ НОМІНАТИВНИХ ОДИНИЦЬ

У статті окреслено теоретичне підґрунтя лінгвокогнітивної стратегії концептуального мапування в аспекті здійснення категоризації номінативних одиниць англомовного математичного дискурсу. З'ясовано, що базові положення ономазіології й теорії номінації становлять основу узагальнених лінгвокогнітивних методологій дослідження концептуальної структури номінативних процесів лексики. Різномірні знаково-логічні функціональні структури англомовного математичного дискурсу візуально представлені переважно концептуальними мапами радіальної структури, організованими за ієрархічним принципом суб- чи суперпідпорядкування концептів. Доведено, що образ-схематична візуальна доступність результатів категоризації методом концептуального мапування пояснюється холічністю логічного та ейдичного аспектів, де логічний аспект упорядковує мережеву архітектоніку, ейдетичний – фокусується на сутнісній природі категорії. Уточнено поняття концептуальної мапи та обґрунтовано необхідність застосування стратегії концептуального мапування як наочного кластерного механізму категоризації номінативних одиниць через метарозмітку корпусу англомовних текстів із математики. Проаналізовано, що формування самоорганізованої концептуальної матриці здійснюється через профілювання, яке наочно демонструє кон'юнктивний чи рекурсивний взаємозв'язок ядра та периферійних структур, утворюючи когнітивний фон осмислення концептуальної цілісності. Окреслено й систематизовано окремі принципи концептуального мапування фахових англомовних текстів із математики. Зокрема, виокремлено комбіновані модусні (інтерпретуючі) категорії, що здійснюють перехід від когнітивно-номінативної до когнітивно-дискурсивної функції мовних одиниць внаслідок створення функціонально-семантичного поля аксіологічності (оцінності), апроксимації, рефлексивності.

Ключові слова: концептуальне мапування, категоризація інформаційної структури, теорія номінації, метарозмітка корпусу тексту, профілювання, кореляція.

Постановка проблеми. Когнітивний аспект досліджень теорії номінації сприяє продуктивному розширенню методологічного апарату наукових розвідок, оскільки мова вивчається як пізнавальна діяльність, а мовні явища – як такі, що, відповідно, організовані когнітивними механізмами та структурами людської свідомості. Концептуальне мапування визначається в дослідженні в широкому смислі як структура репрезентації знань, ідеалізованих когнітивних моделей, що окреслюють узагальнені принципи категоризації інформаційної структури мовними засобами. Алгоритмічність організації, кластеризація, наочність і візуальна доступність є перевагами використання «гіперболічних самоорганізованих мап» [2, с. 180]. У прикладному аспекті йдеться про те, що актуалізація термінів у науковому тексті здійснюється на основі встановлення мережевих концептуальних зв'язків організованої терміносистеми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасне поняття ономазіологічної структури

є інтегрованим результатом наукових поглядів, що висвітлюють вчення про внутрішню форму (В. фон Гумбольдт, О. Ф. Лосєв, О. О. Потєбня, О. С. Снитко); досліджують когнітивну вмотивованість мовних засобів, які виконують номінативну функцію, фіксуєючи фрагменти знань (С. А. Жаботинська, О. С. Кубрякова, О. О. Селіванова); обґрунтовують концепцію ономазіологічних структур теоретичними положеннями когнітивної граматики (Р. Ленекер) та теорії концептуальної інтеграції (Ж. Фоконьє, М. Тернер). Наукові розвідки, зосереджені на вивченні семасіологічного плану концептуальної структури як цілісного значення мовної одиниці, водночас визнають ономазіологічну сутність предмета досліджень, оскільки об'єктивація фрагмента ономазіологічної структури у власне мовній одиниці та вербалізація у матеріальній формі знака є сферою досліджень ономазіології [5, с. 29–74]. Теорія номінації є, відповідно, межею перетину семасіології та ономазіології. Згідно з ономазіологічною структурою йдеться про її

трикомпонентність: базис (формуюча частина, що є основою найменування), предикат (експлікований або імплікований у структурі слова) та ознака (референційна частина, що визначає чи уточнює зміст позначуваного поняття) [3, с. 10].

Категоризація в широкому сенсі визначається як об'єднання об'єктів на основі спільного концепту, тобто об'єднання одиниць, що виявляють подібність або характеризуються як тотожні, у більші розряди [1, с. 34]. Відповідно, категоризація як вид класифікаційної діяльності ґрунтується на концептуалізації, тобто осмисленні дійсності засобом виділення мінімальних одиниць людського досвіду. На відміну від класичного підходу до категоризації, висновок про нейрокогнітивну природу категоризаційних процесів людської свідомості (Е. Рош, Р. Браун, Б. Берлін, П. Кей), зокрема дія принципу когнітивної економії, тобто надання максимальної кількості інформації за мінімальної кількості когнітивних зусиль, приводить до виокремлення прототипного підходу тлумачення процесів категоризації [5, с. 29]. Дж. Лакофф доводить, що тип категоризації визначається однією з чотирьох можливих когнітивних моделей: пропозиційною (propositional), образ-схемною (image-schematic), метафоричною (metaphor) або метонімічною (metonymic) [9, с. 41–86]. Пропозиційні моделі ґрунтуються на ПРОПОЗИЦІЇ, що містить АРГУМЕНТИ і базовий ПРЕДИКАТ, який зв'язує визначені аргументи і надає їм семантичні ролі АГЕНСА, ПАЦІЕНСА та інші. Образ-схемні моделі окреслюють обриси, форми, розміри за допомогою ОБРАЗ-СХЕМ типу КОНТЕЙНЕР, ЧАСТИНА-ЦІЛЕ, ВЕРХ-НИЗ, ЦЕНТР-ПЕРИФЕРІЯ та інші. Метафоричні й метонімічні моделі забезпечують перехід від пропозиційних або образ-схемних моделей однієї царини (ДОМЕНУ) до корельованих структур іншої через концептуальний зв'язок КАНАЛ. Суттєвою відмінністю метонімічних моделей є здійснення переходу за схемою ЧАСТИНА-ЦІЛЕ із зазначенням функції частини стосовно цілого, тобто ЦІЛЕ набуває ознаки сприйняття через субкатегорію, що входить до його складу як ЧАСТИНА. Зауважимо, що логічні, таксономічні, аналогові категорії науково-теоретичного знання переважно організовуються за інваріантно-варіантним логічним принципом і формують ієрархічні структури субчи суперпідпорядкованих категорій за прототипними схемами КОНТЕЙНЕР, ЧАСТИНА-ЦІЛЕ, ВЕРХ-НИЗ. Зазвичай ядром категоризації є концепт, позначений словом із найбільш загальним значенням, що слугує назвою категорії, її інварі-

антом й ідентифікатором стосовно інших варіантних членів категорії з конкретним значенням, що обов'язково виявляють категоріальні ознаки інваріанта і водночас мають додаткові диференційні ознаки, що їх специфікують.

Серед властивостей радіальних прототипних категорій, виокремлених у дослідженнях Дж. Лакоффа, О. С. Кубрякової, В. З. Дем'янкава суттєвими є: 1) наявність кластера моделей, кожен з яких організовує субкатегорію навколо конвенціалізованого (загальноприйнятого) центру; 2) різний ступінь відхилення від еталона, притаманний субкатегорійним концептам, тобто сукупність номінативних одиниць із різними наборами ознак і частково нетотожними характеристиками; 3) градуйованість кластера як центрального поняття категоризації, що зумовлено розмитістю його меж [5, с. 29–35].

В аспекті дослідження продуктивним кроком є виокремлення комбінованих модусних (інтерпретуючих) категорій, що здійснюють перехід від когнітивно-номінативної до когнітивно-дискурсивної функції мовних одиниць і мови загалом, зокрема, внаслідок створення функціонально-семантичного поля аксіологічності (оцінності), апроксимації, експресивності, тощо [1, с. 27–38].

Постановка завдання. Об'єктом дослідження є концептуальна структура фахових англійських текстів із математики. **Метою** розвідки є окреслення теоретичного підґрунтя лінгвокогнітивної стратегії концептуального мапування в аспекті здійснення категоризації номінативних одиниць англійського математичного дискурсу. Поставлена мета передбачає розв'язання таких **завдань**: 1) окреслити основні положення ономазіології й теорії номінації, що становлять основу узагальнених лінгвокогнітивних методологій дослідження концептуальної структури номінативних процесів лексики математики; 2) уточнити поняття концептуальної мапи та обґрунтувати необхідність застосування стратегії концептуального мапування як наочного кластерного механізму здійснення категоризації номінативних одиниць через метарозмітку корпусу англійських текстів із математики; 3) проаналізувати й систематизувати окремі принципи концептуального мапування фахових англійських текстів із математики.

Актуальність дослідження зумовлена спрямованістю на пояснення узагальнених принципів концептуалізації інформаційної структури мовними засобами в лінгвокогнітивному аспекті досліджень когнітивної ономазіології і теорії

номінації, що є перспективним напрямом сучасних мовознавчих студій.

Виклад основного матеріалу. Концептуальне мапування як лінгвокогнітивна стратегія дослідження категоризації номінативних одиниць є плідним методом експериментального підходу. Методики концептуального моделювання охоплюють низку процедур ономазіологічного аналізу задля виявлення різнорівневих мовних засобів функціонування концепту, семасіологічного, що окреслює процедурну ієрархію компонентного й дефінітивного аналізу лексикографічних джерел і знаходження семантично близьких одиниць у дефініціях мовних форм ідентифікаторів. Образ-схематична візуальна доступність результатів категоризації методом концептуального мапування пояснюється холичністю логічного та ейдичного аспектів. Логічний аспект висвітлює закономірності архітектоніки організації категорії, елементів і моделювання зв'язків між ними. Ейдетичний аспект переважно фокусується на сутнісній природі категорії [3, с. 5–15; 2, с. 179].

Сучасний англomовний математичний дискурс представлений цілісною архітектонікою різнорівневих знаково-логічних функціональних структур науково-формалізованої природної мови та математичних знакових символів. Діалектична пов'язаність знака і поняття виявляється у відповідності одного знака термінологічної номінації одному поняттю, регламентованому науковою дефініцією. Основою кожної наукової теорії є система понять, якою вона оперує. Особливістю математичних понять є те, що вони стосуються просторових форм і кількісних відношень об'єктивної реальності, відображених у мисленні на основі змістово-теоретичних дій абстрагування та узагальнення. Тобто поняття є відкритим для дефініції, оскільки воно ґрунтується на раціональному знанні (розумінні), тоді як концепт є творчою здатністю розуму відтворювати смисли [5, с. 38–74].

С. П. Семенець у «Методиці формування математичних понять (розвивальний підхід)» обґрунтовує положення про те, що найпоширеніший спосіб означення понять у математиці здійснюється через найближчий рід і виду ознаку:

$\forall x \in X \ A(x) \Leftrightarrow B(x)$: найближчий рід \Rightarrow термін \Leftrightarrow видова ознака,

причому логічна природа означень може бути кон'юнктивною, диз'юнктивною, ґрунтуватися на операції заперечення. У конструктивних і рекурсивних означеннях характерні властивості об'єктів розкриваються через операції, на основі яких ці

об'єкти конструюються. Особливістю рекурсивних означень є те, що спочатку вказуються деякі базові об'єкти класу та задаються операції, що дозволяють одержати нові об'єкти цього ж класу. Заперечувані означення формулюються тоді, коли клас розбитий на множини й об'єктам множини присвоєно термін, але водночас є об'єкти, що не мають визначених властивостей. Неявне означення первісних понять розкривається через систему аксіом, у яких висвітлюються їхні змістові ознаки [4, с. 69].

Проаналізуємо визначення алгебричної геометрії: *Algebraic geometry* (КОНЦЕПТ) *is a branch of mathematics* (КАТЕГОРІЯ: кореляція ЧАСТИНА-ЦІЛЕ здійснюється засобом лексеми *a branch of* задля формування ієрархічного зв'язку підпорядкування), *classically studying zeros of multivariate polynomials* (ПРЕДМЕТ), *Modern algebraic geometry* (ВАРІАНТ) *is based on the use of abstract algebraic techniques* (ІНСТРУМЕНТ), *mainly from commutative algebra* (СФЕРА-ДЖЕРЕЛО), *for solving geometrical problems* (ДІЯ СПРЯМОВАНА НА) *about these sets of zeros. The fundamental objects of study in algebraic geometry are algebraic varieties* (ОБ'ЄКТ), *which are geometric manifestations of solution of systems of polynomial equations* (ОЗНАКА). *Examples of the most studied classes of algebraic varieties are: plane algebraic curves, which include lines, circles, parabolas, ellipses, hyperbolas, cubic curves like elliptic curves, and quartic curves like lemniscates and Cassini ovals* (ВАРІАНТИ ОБ'ЄКТІВ). *Algebraic geometry occupies a central place* (ЛОКУС ПРОФІЛЬ) *in modern mathematics and has multiple conceptual connections* (ВІДНОШЕННЯ) *with such diverse fields as complex analysis, topology and number theory* (МЕРЕЖА). *Initially a study of systems of polynomial equations in several variables, the subject of algebraic geometry starts where equation solving leaves off, and it becomes even more important to understand the intrinsic properties of the totality of solutions of a system of equations, than to find a specific solution* (КОН'ЮНКТИВНІСТЬ); *this leads into some of the deepest areas in all of mathematics, both conceptually and in terms of technique* (РЕКУРСИВНІСТЬ) [12].

Отже, метарозмітка корпусу англomовного тексту з математики є наочним кластерним механізмом здійснення категоризації номінативних одиниць у терміносистемі за інваріантно-варіантним принципом із формуванням ієрархічних структур суб- чи суперпідпорядкованих концептів за прототипними схемами КОНТЕЙНЕР, ЧАСТИНА-

ЦІЛЕ, ВЕРХ-НИЗ. Перехід від пропозиціональних або образ-схемних моделей однієї царини (ДОМЕНУ) до корельованих структур іншої здійснено через концептуальний зв'язок КАНАЛ. Водночас явище профілювання концептів реалізується засобом конструктивних і рекурсивних визначень характерних ознак субконцептів. Перехід від пропозиціональних або образ-схемних моделей одного ДОМЕНУ до корельованих структур іншого забезпечують метафоричні й метонімічні моделі.

Прикладом мережевої концептуальної мапи може слугувати **Рис. 1. Теорія чисел (Number Theory)** [13], що чітко виявляє ознаки радіальної структури «ядро-периферія», водночас напрямок стрілок встановлює тип корелятивного зв'язку КОНТЕЙНЕР (*Number theory*) – ВМІСТ (*Ergodic Theory, Homological Algebra, Commutative Algebra, Lie groups, Classical Analysis, Commutative harmonic analysis*). Концепти, розміщені в мапі ліворуч, демонструють взаємозв'язок ядра та периферійних структур, оскільки йдеться про формування МАТРИЦІ ДОМЕНУ як структури знань, що становить безпосередній когнітивний фон, стосовно якого профілюється певний концепт на фоні іншого домену, без чого неможливе осмислення концепту як цілісної сутності. У термінах Р. Ленекера співвідношення між концептом і доменом описується за допомогою образ-схематичної пари «ПРОФІЛЬ-БАЗА» [10, с. 231].

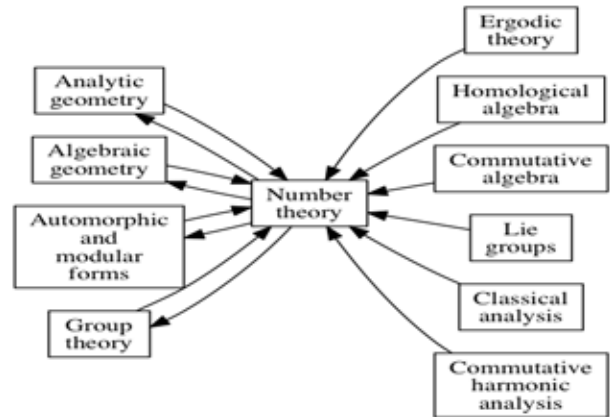

Рис. 1. Теорія чисел (Number Theory)

Рис. 2 Концептуальна мапа математичних понять (Mathematical Knowledge Map) [13] відображає холичність концептуалізації через кольорове виділення профілюваних ділянок. Причому концептуальна мапа містить фокалізовані ядерні структури (*calculus, real analysis, probability, geometry, algebra, abstract algebra, group theory, number theory, linear algebra, combinatorics*), взаємопов'язані складною мережею зв'язків за зразком гіперболічних самоорганізованих систем. Представлена до аналізу концептуальна мапа цікава виокремленням комбінованих модусних (інтерпретуючих) субконцептів функціонально-семантичного поля аксіологічності. Йдеться про профілювання в мапі змістової процесуальності

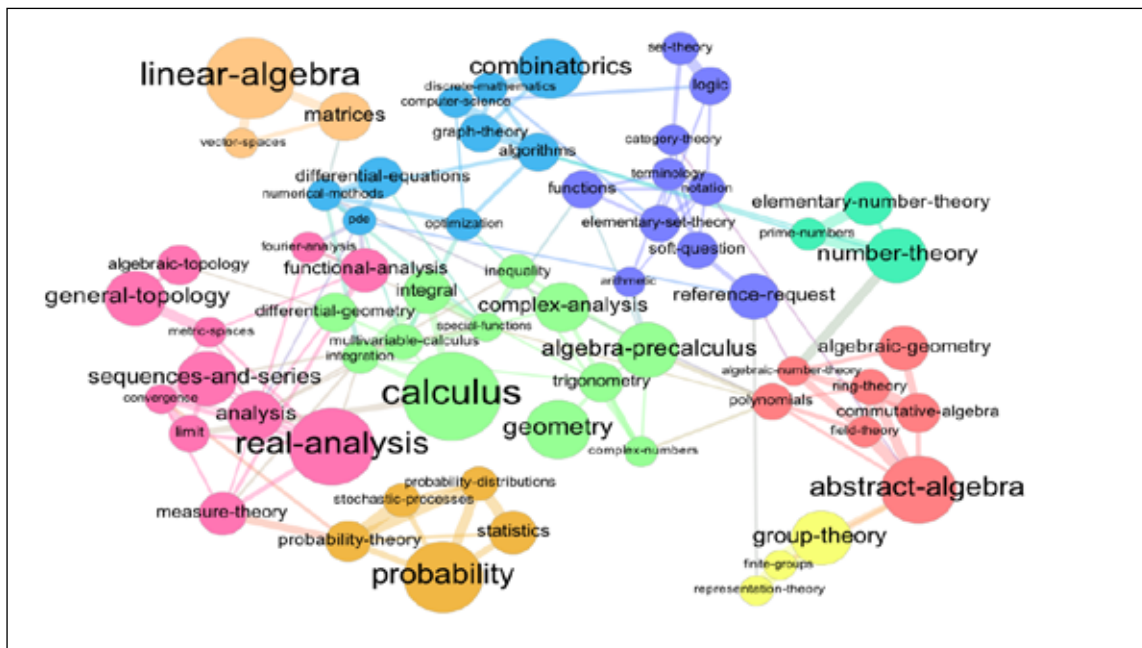

Рис. 2 Концептуальна мапа математичних понять (Mathematical Knowledge Map)

узагальненого засвоєння математичного знання згідно з логікою сходження від конкретного до абстрактного, а саме: постановки, складання та розв'язування системи частинних завдань на застосування введеного поняття (*set theory, logic, category theory, terminology, notation, self question reference-request, optimization*). Змістовий, процесуальний, референтний і ціннісний складники процесу засвоєння математичних знань, відображені на мапі як реалізація варіативності та альтернативності стосовно означення математичних понять, загалом, є свідченням градуїзованості кластера та категоризації, розмитості меж.

Рис. 3. Загальні поняття та прийоми прикладної математики (General Concepts and Applied Math's tools) [13] найкраще візуально демонструє трьохкомпонентність концептуальної структури мапування. Йдеться про те, що базис експліковано предикатом, що, власне, і здійснює корелюючий кон'юнктивний зв'язок між субконцептами навколо ядерного концепту, формуючи його периферію (*Numbers: understanding, organized into, relating to, involved in*). Іншим суттєвим спостереженням є організація алгоритмічності концептуальної мережі, що передбачає діяльнісний підхід до осмислення: *Problem Solving: Performing Computations, Drawing Comparisons, 'Think About' Process and Develop*. Незначено-особові форми дієслова, з одного боку, виявляють загальну ознаку мовного представлення знеособленості будь-якого формалізованого математичного змісту, з іншого – окреслюють модус виділення референційних ознак субкатегорій (*traditionally, generally, various, determining*).

Аналізуючи концептуальне підґрунтя математичного дискурсу, К. Аккурсо, М. Гебгард, С. Б. Пурінгтон у розвідці спираються на положення системно-функціональної лінгвістики М. Голлідея, наполягаючи на гнучкості, високій адаптивності та контекстуальній чутливості математичного дискурсу як динамічної системи знакових ресурсів осмислення математичної діяльності зі створення когерентного математичного змісту під час конструювання усних чи письмових варіативно модальних текстів [7, с. 87].

Обґрунтована методика формування математичних понять С. П. Семенця впливає з формування поняття математичної моделі та навчання методу математичного моделювання; навчання способів дій у процесі формулювання різних означень математичних понять; формулювання логічної дії, що розкриває зміст і структуру означення математичних об'єктів; реалізації стильового підходу, рефлексії, самоаналізу, самооцінки, самоконтролю [4, с. 71].

Висновки і пропозиції. Різномірні функціональні структури англomовного математичного дискурсу, що є цілісною системою науково-формалізованої природної мови та математичних символічних знакових позначень, візуально представлені переважно концептуальними мапами радіальної структури, організованими за ієрархічним принципом суб- чи суперпідпорядкування концептів прототипно-схематично ЦІЛЕ-ЧАСТИНА, КОНТЕЙНЕР-ВМІСТ, ВЕРХ-НИЗ, що пояснюється холичністю логічного та ейдичного аспектів категоризації. Математичні концепти організуються за інваріантно-варіативним

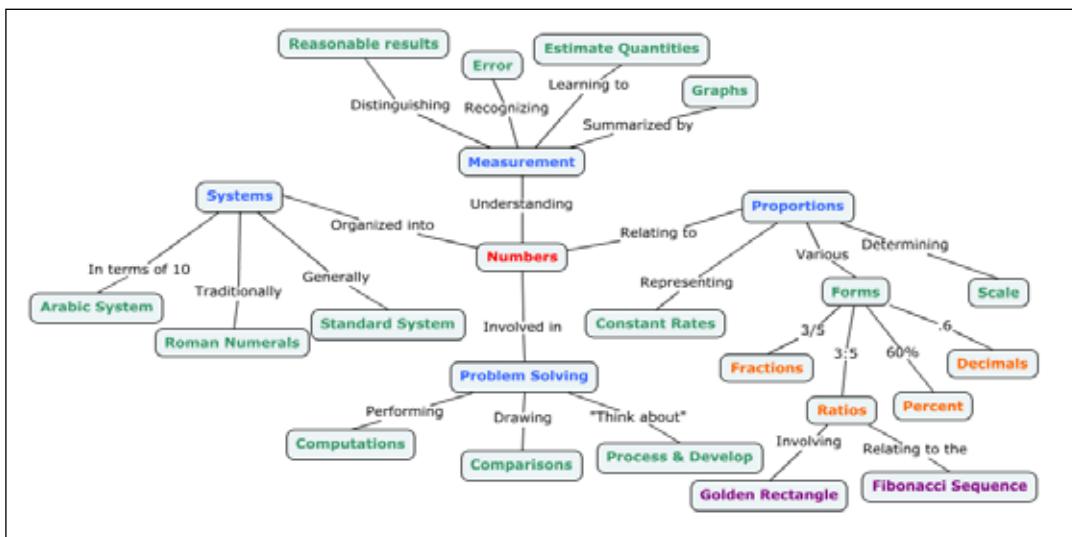

Рис. 3 Загальні поняття та прийоми прикладної математики (General Concepts and Applied Math's Tools)

принципом, оскільки найпоширеніший спосіб означення математичних понять – через рід і видову ознаку. Водночас стратегія концептуального мапування в англomовному математичному дискурсі виявляє фокалізовані ядерні структури через профільоване висвітлення мережових субконцептів за зразком гіперболічних самоорганізованих систем, що сприяє виділенню в онемасіологічній структурі онемасіологічного базису та онемасіологічної ознаки з урахуванням експліцитно чи імпліцитно вираженого предиката-зв'язки (ПРОФІЛЬ-БАЗА). Виокремлення комбінованих модусних (інтерпре-

туючих) субконцептів функціонально-семантичного поля аксіологічності пов'язане з гнучкістю, високим ступенем адаптивності й контекстуальною чутливістю математичного дискурсу як динамічної системи знакових ресурсів осмислення математичної діяльності зі створення когерентного математичного змісту. Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні цілісної методології та прикладній імплікації гіперболізованих самоорганізованих концептуальних мап щодо номінативних процесів категоризації математичних понять в англomовному дискурсі.

Список літератури:

1. Болдырев Н. Н. Процессы концептуализации и категоризации в языке и роль в них имен абстрактной семантики. *Горизонты современной лингвистики: Традиции и новаторство: сб. в честь Е. С. Кубряковой*. Москва : Языки славянских культур, 2009. С. 27–38.
2. Жаботинская С. А. Когнитивное картирование как лингвoseмиотический фактор. *Функциональная лингвистика : сб. научн. работ / Крымский республиканский институт последипломного педагогического образования; науч. ред. А. Н. Рудяков*. 2012. № 3. С. 179–182.
3. Кубрякова Е. С. О современном понимании термина «концепт» в лингвистике и культурологии. *Реальность, язык и сознание*. Тамбов : Изд-во ТГУ, 2002. Вып. 2. С. 5–15.
4. Семенец С. П. Методика формування математичних понять (розвивальний підхід). *Didactics of Mathematics: Problems and Investigations*. 2012. Is. 37. С. 68–73
5. Словник основних термінів когнітивно-дискурсивної лінгвістики / А. П. Мартинюк. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2011. 196 с.
6. Шклярєвський В. Г. Етапи метарозмітки корпусу англomовних текстів з лінгвокогнітології. *Вісник КНЛУ. Серія «Філологія»*. 2015. Т. 18. № 1. С. 165–171.
7. Accurso K., Gephard M., Purington S. B. Analyzing Diverse Learners' Writing in Mathematics: Systematic Functional Linguistics in Secondary Pre-Service Teacher Education. *International Journal for Mathematics Teaching and Learning*. 2017. Vol. 18.1. P. 84–108.
8. Kinchin I. M., Möllits A., Reiska P. Uncovering Types of Knowledge in Concept Maps. *Educ. Sci.* 2019. № 9. P. 131. DOI: 10.3390/educsci9020131.
9. Lakoff G. What is a conceptual system? *The nature and ontogenesis of meaning / ed. Willis F. Overton, David S. Palermo*. New Jersey Hove : Lawrence Erlbaum Associates, 1994. P. 41–86.
10. Langacker R. W. Grammar and conceptualization. Berlin; New York : Mouton de Gruyter, 2000. 427 p.
11. Novak J. D., Canãs A. J. The origins of the concept mapping tool and the continuing evolution of the tool. *Information Visualization*. 2006. № 5(3). P. 75–84. DOI: 10.1057/palgrave.ivs.9500126.
12. Algebraic geometry. Wikipedia: The Free Encyclopedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Algebraic_geometry (дата звернення: 28.04.2020).
13. Quora: Mathematics. Mindmapping Forum. 2020. URL: <https://www.quora.com/Has-anyone-made-a-concept-map-or-a-mindmap-of-all-known-mathematical-knowledge> (дата звернення: 26.04.2020).

Shkarban I. V. CONCEPT MAPPING AS A LINGUOCOGNITIVE STRATEGY FOR NOMINATIVE UNITS CATEGORIZING

The article focuses on theoretical basis of the concept mapping as a linguocognitive strategy for nominative units categorizing in the English mathematical discourse. The principles of onomasiology and theory of naming are stated to form the basis of generalized linguocognitive methodology for the nominative lexical processes study. The multilevel sign-logical functional structures of the English mathematical discourse are visually represented mainly by concept maps of radial structure, organized on the hierarchical principle of sub- or super-subordination. The image-schematic visual accessibility of the results of categorization by the method of concept mapping is explained by the holistic nature of the logical and eidic aspects, where the logical aspect regulates the network architecture, eidetic focuses on the essential nature of the category. The notion of concept map structure has been deeply analyzed and concept mapping strategy as a clear cluster mechanism for categorizing nominative units through meta-marking of the corpus of English texts in mathematics has been grounded. The formation of a self-organized conceptual matrix is highlighted through profiling, which clearly

demonstrates conjunctive or recursive interconnection between the nucleus and peripheral structures, forming a cognitive background for understanding conceptual integrity of English mathematical discourse. Concept mapping principles of professional English texts in mathematics are outlined and systematized. In particular, the combined modus (interpretive) categories carrying out the transition from the cognitive-nominative to the cognitive-discursive function of linguistic units due to the creation of a functional-semantic field of axiology (evaluation), approximation, reflexivity are singled out.

Key words: *concept mapping, categorization of information structure, theory of naming, text corpus meta-marking, profiling, correlation.*

Відомості про авторів

Андрієвська В. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри романських мов та інтерлінгвістики Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Артемова Л. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри романської філології Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Архипенко Л. М. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри українознавства і мовної підготовки іноземних громадян Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця

Бабій Ю. Б. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри загальної та прикладної лінгвістики Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського

Бовсунівська А. Ю. – студентка IV курсу спеціальності «Романські мови та літератури (переклад включно), перша – іспанська» Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Борисов В. А. – кандидат філологічних наук, доцент, декан факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Громко Т. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка

Гуня Л. М. – старший викладач кафедри іноземних мов Львівського національного аграрного університету

Джура М. З. – старший викладач кафедри іноземних мов Львівського національного аграрного університету

Дутка О. Я. – аспірантка кафедри української мови Ужгородського національного університету

Емірамзаєва С. С. – старший лаборант кафедри тюркології Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Емірамзаєва А. С. – асистент кафедри тюркології Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Іваницька Н. Л. – доктор філологічних наук, професор кафедри методики філологічних дисциплін і стилістики української мови Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

Калимон Ю. О. – викладач кафедри української та іноземних мов Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського

Кійко С. В. – доктор філологічних наук, професор кафедри германського, загального і порівняльного мовознавства факультету іноземних мов Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

Косович О. В. – доктор філологічних наук, професор, завідувачка кафедри романо-германської філології Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка

Костусяк Н. М. – доктор філологічних наук, професор кафедри української мови Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Лаухіна І. С. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та практики іноземних мов Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Лефтерова О. М. – доцент кафедри загального мовознавства, класичної філології та неоелліністики Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Малейка А. І. – магістр кафедри германського, загального і порівняльного мовознавства факультету іноземних мов Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

Ментинська І. Б. – старший викладач кафедри української мови Національного університету «Львівська політехніка»

Оверчук О. Б. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри українознавства факультету № 2 Харківського національного університету внутрішніх справ

Остапчук Я. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Острецова І. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри перекладу та іноземних мов Національної металургійної академії України

Паладьєва А. Ф. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та практики іноземних мов Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Попова Н. М. – доктор філологічних наук, доцент, доцент Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Романченко А. П. – доктор філологічних наук, доцент кафедри української мови Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

Рудь О. М. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і літератури Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка

Садова Г. Ю. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови та літератури Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського

Сазонова В. С. – викладач кафедри іноземних мов Хіміко-технологічного університету

Семенова О. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри французької та іспанської мов Горлівського інституту іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет»

Середницька А. Я. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка»

Скрипник Н. І. – кандидат філологічних наук, завідувач кафедри української філології Комунального закладу вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Слухай Н. В. – доктор філологічних наук, професор кафедри російської філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Стратулат Н. В. – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри юридичного документознавства навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ

Строкаль О. М. – асистент кафедри української мови та прикладної лінгвістики Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Тараненко К. В. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри гуманітарної підготовки, філософії та митної ідентифікації культурних цінностей Університету митної справи та фінансів

Тележкіна О. О. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри мовної підготовки, педагогіки і психології Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова

Тиха Л. Ю. – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української та іноземної лінгвістики Луцького національного технічного університету

Філатова К. О. – кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри перекладу ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»

Ходоренко Г. В. – доктор філологічних наук, професор кафедри перекладу та лінгвістичної підготовки іноземців Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Холявко І. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови, літератури та методики навчання Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка

Царьова І. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Чистяк Д. О. – доктор філологічних наук, доцент, доцент кафедри романської філології Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Шень Ліін – магістр, старший викладач Інституту західних мов Аньхойський університет іноземних мов

Шкарбан І. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов Факультету права та міжнародних відносин Київського університету імені Бориса Грінченка

Яслик В. І. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ

Науковий журнал

**ВЧЕНІ ЗАПИСКИ
ТАВРІЙСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО**

Серія: Філологія. Соціальні комунікації

Том 31 (70) № 2 2020

Частина 1

Коректура • *Н. Пирог*

Комп'ютерна верстка • *Н. Кузнецова*

Адреса редакції:

Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського

м. Київ, вул. Івана Кудрі, 33

Електронна пошта: editor@philol.vernadskyjournals.in.ua

Сторінка журналу: www.philol.vernadskyjournals.in.ua

Формат 60x84/8. Гарнітура Times New Roman.

Папір офсетний. Цифровий друк. Обл.-вид. арк. 25,69. Ум.-друк. арк. 28,83. Зам. № 0720/182

Підписано до друку 09.06.2020. Наклад 150 прим.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»

03150, м. Київ, вул. Велика Васильківська 74, оф. 7

Телефон +38 (048) 709 38 69,

+38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08

E-mail: mailbox@helvetica.com.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 6424 від 04.10.2018 р.